

هوش خرس‌های قهوه‌ای

از آنجا که خرس‌های قهوه‌ای موجودات بسیار منزوی و گوشه‌گیری بوده و در مورد خطرناک بودنشان هم بیش از حد غلو شده مطالعه زیادی روی قدرت مغزی آنها انجام نگرفته و در واقع دانشمندان چیز زیادی در مورد آنها نمی‌دانند.

جام جم آنلاین: از آنجا که خرس‌های قهوه‌ای موجودات بسیار منزوی و گوشه‌گیری بوده و در مورد خطرناک بودنشان هم بیش از حد غلو شده مطالعه زیادی روی قدرت مغزی آنها انجام نگرفته و در واقع دانشمندان چیز زیادی در مورد آنها نمی‌دانند.

این موضوع بسیار عجیب و غریب است، چرا که خرس‌های قهوه‌ای نسبت به اندازه بدنشان بزرگ‌ترین مغز را میان گوشتخواران دارند و به نظر می‌رسد بیشتر از آنچه از طریق شواهد محیطی و روایات در مورد هوش آنها دیده و شنیده‌ایم، هوشمند باشند.

بتازگی وولک دیک، محقق انگلیسی زمانی که در تعطیلات در آلاسکا به سر می‌برد، یک خرس قهوه‌ای را مشاهده کرد که از یک تکه سنگ پوشیده شده با بارانکله‌ها یا کشتی چسب‌ها (نام گروهی از جانوران بندپا از رده مژه‌پایان) برای فرونشاندن خارش‌های ناشی از ریزش مو در پوستش استفاده می‌کند.

دیک هنگام استفاده این وسیله توسط خرس قهوه‌ای از او عکس گرفت و یافته‌هایش را در این مورد در نشریه شناخت حیوانات منتشر کرد.

اغلب دیده شده گونه‌های مختلف خرس‌ها هنگام جایگزین شدن پوشش نازک پوست در تابستان به‌جای پوشش ضخیم زمستانی به دلیل وجود خارش‌های ناشی از این پوست‌اندازی خود را به درختان یا صخره‌ها می‌مالند، اما پیش از این هرگز مشاهده نشده بود که خرسی از یک تکه سنگ به عنوان ابزاری برای کاهش خارش پوستش استفاده کند.

در واقع این چهارمین باری است که مشاهده می‌شود یک حیوان غیرنخستین (حیوانی که در رده نخستین‌سانان نیست) از یک شیء به عنوان ابزار استفاده می‌کند.

معمولاً فیل‌ها از شاخه درختان برای دور کردن حشرات استفاده می‌کنند. دلفین‌ها برای مخفی کردن پوزه‌شان از اسفنج استفاده کرده و برخی نهنگ‌ها هم با درست کردن حباب به شکار ماهی‌ها می‌پردازند.

استفاده از یک تخته‌سنگ برای انجام یک وظیفه خاص بوضوح نشان دهنده هوش بالای خرس قهوه‌ای است.

دیک که به طور معمول روی نهنگ‌ها مطالعه می‌کند هنگام تماشای دو خرس قهوه‌ای در خلیج گلاسیر که مشغول تغذیه از لاشه یک نهنگ بودند متوجه شد یکی از خرس‌ها در ته آب به دنبال چیزی می‌گردد.

چند لحظه بعد خرس در آب فرورفته و تکه سنگی را برداشت که مشخص بود از بارانکله‌ها پوشیده شده است و شروع به مالیدن این سنگ به صورت و گردنش کرد.

بنابراین به نظر می‌رسید خرس برای خاراندن خودش نه تنها از یک تکه سنگ استفاده می‌کند، بلکه خود سنگ هم پوشیده از موجوداتی است که عمل خاراندن را بهتر انجام می‌دهد.

این فقط یک اتفاق نبود، چرا که خرس تکه سنگ را درون آب انداخت و پس از مدتی پرسه‌زدن در اطراف، دوباره درون آب رفته و به جستجوی تکه سنگ دیگری با همان خصوصیات پرداخت.

در تمام این مدت خرس سه بار این کار را انجام داد و هر بار تخته‌سنگ دیگری که پوشیده از بارانکله‌ها بود را برای خاراندن خود پیدا و استفاده می‌کرد.

جالب‌تر این که خرس سنگ را به گونه‌ای در پنجه‌اش جابه‌جا می‌کرد که در بهترین حالت برای خاراندن در پنجه‌اش قرار گیرد.

پیش از این استفاده از یک ابزار به این شکل و جابه‌جایی آن برای قرار گرفتن در بهترین حالت استفاده فقط در انسان و برخی

موجودات نخستین دیده شده بود. دیک معتقد است باید مطالعات بسیار بیشتری روی خرس‌ها انجام شود، چرا که توانایی آنها به مراتب بیشتر از چیزی است که ما اکنون از آنها باخبریم.

physorg - مترجم: آتنا حسن‌آبادی